

Ze světa baptistů: 245. Bílí evangelikální vůdci, kteří potlačují ženy, jsou uctíváni jako svatí

Jejich výroky a postoje jsou jejich příznivci považovány za evangelium.

Bílí evangelikální vůdci, kteří potlačují ženy, jsou uctíváni jako svatí

Ze světa baptistů

John MacArthur

Ze světa baptistů

Bílí evangelikální vůdci, kteří potlačují ženy, jsou uctíváni jako svatí

Bílí evangelikální vůdci jsou uctíváni jako novodobí svatí stoupenci, kteří podporují snahy potlačit hlas a viditelnost žen v církvi, řekla Beth Allison Barrová během [webináře](#) 11. května

pořádaného Baptist News Global.

Tato plejáda konzervativních náboženských osobností zahrnuje prezidenta *Southern Baptist Theological Seminary* Al Mohlera, zakladatele *Focus on the Family* Jamese Dobsona a kalifornského kazatele a samozvaného kulturního válečníka Johna MacArthura.

Jejich výroky a postoje jsou jejich příznivci považovány za evangelium, řekla Barrová, profesorka historie Baylorské univerzity a autorka nové knihy [*The Making of Biblical Womanhood*](#).

Beth Allison Barr na webináři BNG.

„Přemýšlím o Johnu MacArthurovi – jsou kazatelé, kteří si zařizují své kanceláře tak, aby vypadaly jako jeho, a mají jeho fotky ve svých kancelářích, ale nikdy se s ním ani nesetkali,“ řekla. Takoví konzervativní křesťané „prohlašují, že se drží principu všeobecného kněžství všech věřících, a přitom mají představu, že někteří lidé jsou hodnější větší úcty než jiní“.

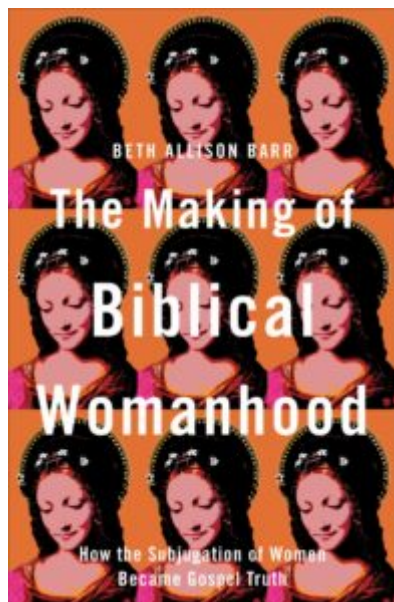
Barrové kniha stojí proti ideologii komplementarismu – učení, že muži a ženy byli stvořeni Bohem pro různé účely – s kontextuálním chápáním role žen v křesťanství, které má kořeny v historii a Písmu. [Výňatek](#) z knihy ze 7. dubna se letos stal předním stanoviskem BNG.

Moderátor webináře Mark Wingfield, výkonný ředitel a vydavatel BNG, položil Barrové řadu otázek na základě knihy a jejích pedagogických a výzkumných zkušeností jako badatelce středověké historie.

Následná diskuse se dotkla témat od role SBC při znevažování role žen a výzev, kterým ženy čelí v širší církevní kultuře, až po zacházení se ženami ve starověkém křesťanském prostředí a v černošském sboru.

Načasování knihy

Vydání knihy souběžně s významnými událostmi, jako je odchod Beth Mooreové z SBC a [nedávná ordinační](#) tří žen v Saddleback Church Ricka Warrena v Kalifornii – stejně jako odsouzení tohoto vývoje Mohlerem a dalšími evangelikálními vůdci „Byla to shoda okolností, ale i šťastná náhoda,“ řekl Barrová.

„Psala jsem blogy podle toho, co se děje, a odpovídala jsem na tyto věci, které se děly, a sledovala jsem vlákna o tom, co dělala Beth Moore. Pak jsou samozřejmě Al Mohler a Denny Burk (předseda *Rady pro biblické mužství a ženství*) nekonečným zdrojem věcí, o kterých lze psát.“

Také nikdy nekončící jsou hranice, kam až zajdou komplementáři, aby prosazovali svůj světonázor, řekla Barrová poté, co byla požádána, aby vyprávěla o studentce, která kdysi zpochybnila její autoritu učit na vysoké škole, a navrhla jí, aby dělala své přednášky o středověké historii se svým manželem.

„Ta drzost! Ale dává to smysl v této kultuře, která říká, že autorita žen není nikdy tak dobrá jako mužská, takže je to děsivé, ale je to také běžné,“ řekla Barrová.

Mezitím Barrová poznamenala, že ženy byly diskvalifikovány z vyučování teologických kurzů na některých konzervativních křesťanských univerzitách, „mnoho vlajkových baptistických seminářů ženám nedovoluje učit určité předměty. To také vytváří kulturu, která hlásá, že ženská autorita není tak dobrá jako mužská.“

Není divu, dodala Barrová, že někteří z těch, kdo četli o jejích zkušenostech, řekli, že se s ní ztotožňují. „Zajímavé je, že mě ostatní profesorky na evangelikálních univerzitách oslovily a řekly: ‚Ach, ano, to se mi stává‘.“

Odkaz z doby zakládání SBC

Patriarchální postoje jsou v SBC tak rozšířené a zakořeněné, protože byly tak silně přítomné během založení denominace v 19. století, řekla Barrová. „Ve skutečnosti se celé evangelikální hnutí rodilo v kontextu 17., 18. a 19. století v bílém evropském kontextu a rodilo se v kontextu britského imperia. Z této historie prostě nemůžeme odejít.“

A konkrétní založení konvence jako pro-otrockého hnutí vysvětluje její spojení s rasismem, který je tak pevně vetknut do tkaniny bílého evangelikalismu, dodala Barrová. Proto to selektivní čtení Písma k nalezení pasáží používaných k podrobení žen a obraně otroctví a rasismu.

„Je opravdu těžké vykořenit věci, které jsou na začátku, a je tam také patriarchát. To vysvětluje, proč je tak těžké oddělit rasismus od našeho evangelikálního kontextu, protože tam byl na začátku.“

„Ženy byly velmi obdarovanými členkami v raných baptistických sborech a víme, že ženy kázaly nejen v severním baptistickém světě, ale i ve světě jižních baptistů.“

Navzdory tomu se SBC stala koncem 19. a začátkem 20. století silou misionářské horlivosti, řekla Barrová a poznamenala, že ženy byly vůdkyněmi v těchto evangelizačních snahách.

„Ženy byly velmi obdarovanými členkami v raných baptistických sborech a víme, že ženy kázaly nejen v severním baptistickém světě, ale i ve světě jižních baptistů,“ řekla. „Dělaly to a přijímaly z toho autoritu, takže svět jižních baptistů má toto dědictví.“

Ale tyto „evangelistky byly často také velmi rasistické,“ dodala.

Změny po druhé světové válce

Hlasy žen začaly v SBC slábnout se stále odhodlanějším úsilím odstranit jejich kázání a vyučování po druhé světové válce, řekla Barrová. „Bylo to organizované úsilí a jižní baptisté byli toho součástí. Přijali to z celého srdce, a to položilo cestu ke konzervativnímu oživení na konci 70. let.“

Jedním z dopadů konzervativního hnutí v SBC na konci 20. století na ženy, uvnitř i vně SBC, bylo spojení jakékoli představy o ženské autoritě nebo vedení s útokem na křesťanskou ortodoxii, řekla Barrová.

„Jedním z hlavních identifikátorů tohoto konzervativního oživení... byl tento kulturní válečný motiv, že rodina je v ohrožení.“

„Jedním z hlavních identifikátorů tohoto konzervativního oživení... byl tento kulturní válečný motiv, že rodina je v ohrožení,“ řekla. Dobson byl jedním z vůdčích hlasů této mentality „klouzavého svahu“, stejně jako *Rada pro biblické mužství a ženství*.

Jejich varování bylo: „Musíme se vrátit k těmto křesťanským hodnotám a bránit rodinu, jinak se celá věc rozpadne.“

Tyto hodnoty zahrnovaly tvrzení, že Bible nařizuje „mužské vedení hlavy a ženskou podřízenost“ jako správnou rodinnou strukturu, řekla Barrová. „A pokud se tím nebudete řídit, vaše teologie se rozpadne a opustíte víru a křesťanství bude oslabeno.“

Náročný komplementarismus

Ale existuje spousta biblických a historických důkazů, které podkopávají komplementární ideologii, řekla Barrová.

Jedním z takových důkazů je otázka překladu Bible, vysvětlila s tím, že dokonce i středověká církev ovládaná muži používala překlady Bible zahrnující pohlaví. „Snažili se přimět muže a ženy, aby je slyšeli a naslouchali jim.“

Když se však začaly tisknout Bible v angličtině, tytéž koloniální a patriarchální síly, které formovaly protestantské křesťanství, ovlivňovaly překlad Písma. „Angličtina sama o sobě byla definována a stávala se mužnější, protože muži byli politickými vůdci. Psali pro muže a odepsali ženy.“

Konzervativní křesťané přidali další vrstvu selektivity tím, že se zaměřili pouze na několik pasáží, aby podpořili své názory na ženy, řekla Barrová. „Tohle není dobrá hermeneutika. Jsem z toho unavená a

chci, aby lidé viděli, že existuje mnohem širší perspektiva.“

„Když dáme Pavla do kontextu a čteme více než jen jeho pět nebo šest veršů, čteme něco jiného.“

Je také zapotřebí širší pohled na Pavlovy spisy, oblíbené pro ty, kdo se snaží marginalizovat ženy. Ale širší čtení apoštolových dopisů a zohlednění jejich historického prostředí ve skutečnosti podkopává čtení jen jeho vybraných pasáží, tvrdí Barrová.

„Když dáme Pavla do kontextu a čteme víc než jen jeho pět nebo šest veršů, čteme něco jiného,“ řekla profesorka historie. „Neexistuje důvod, proč ženám říkat, aby byly navždy zticha. ... Pavel mluví o ženách, které sloužily ve službě po jeho boku, které sloužily ve vedoucích rolích. Zjevně nedělá to, co evangelikálové říkají, že dělá.“

Učení černošského sboru

Černošský sbor je jedno místo, které historicky tyto věci znalo, řekla Barrová. „Stále říkám, že kdybychom se podívali za naše bílé já, všechny tyto představy o biblickém ženství by prostě explodovaly.“

Černoští baptisté mají dlouhou historii kázání a vyučování žen, i když se vyskytly případy, kdy afroamerické sbory přijaly bílé učení, aby zapadly mezi evangelikály, řekla Barrová. „Ve druhé polovině 20. století se to s odsuzováním žen opravdu zrychlilo.“

Co je staré, je zase nové

Přesto žádný z těchto trendů není zcela nový, uvedla Barrová poznání svého bádání, že jich v církevních dějinách malezla mnoho.

„Vyrůstala jsem v baptistickém světě a nyní sloužím ve sboru a vždy mě zarážely paralely mezi věcmi, které studuji ve středověkém světě, a středověké křesťany, kteří jednají v mnoha ohledech velmi podobně jako my.“

„Vždy mě zarážely paralely mezi věcmi, které studuji ve středověkém světě, a středověké křesťany, kteří jednají v mnoha ohledech velmi podobně jako my.“

Skandály týkající se novodobých pastorů megacírkví jsou podle ní podobné papežským sporům v dávných dobách. A je tu opět problém konzervativních křesťanů, kteří se uzavírají do předreformačních dob, kdy byli svatí vysoce vážení.

„Reformace skutečně znevážila středověké světce a my se již nemáme klanět jiným lidem,“ řekla Barrová. „Je to pro mě tak překvapivé, že vytváříme nové světce, kteří jsou stejně chybujiící jako my.“

Vyznání víry a svatí

Vyznání víry, ta prastará forma přísahy loajality, se také vkradla do konzervativních evangelikálních prostorů, včetně SBC s její baptistickou *Vírou a poselstvím*, řekla Barrová. „Být baptistou, bazírujícím na nějakém vyznání víry, je pro mě opravdu špatné.“

Ale v jistém smyslu je lidskou přirozeností striktně následovat učení někoho, jako je Bill Gothard,

jehož konzervativní učení o rodině a mládí mu pomohlo zaplnit stadiony v 70. letech a později.

„Rádi máme někoho, kdo nám dá snadné odpovědi. Mluvil s rodinami, které měly problémy se svými dětmi, a řekl: ‚Mám kouzelnou kulku, to je to, co děláte.‘ Mnoho z těchto lidí nám poskytuje snadné odpovědi.“

To je další podobnost s křesťanstvím dřívějších dob, řekla Barrová. Paralely mezi středověkými věřícími a mým evangelikálním světem byly vždy něčím, co mě fascinovalo.

„Moje svědectví nezahrnuje jen můj vlastní příběh, ale obsahuje důkazy, které mě na cestě přesvědčily.“

Nabídnout jiný pohled, který povznáší ženy, ve škole, na blozích a ve své knize, to byl způsob, jak sdílet moje svědectví, řekla Barrová. „Naším svědectvím je náš jazyk v evangelikálním světě. Tak se spojujeme s lidmi, a tak jsem tuto knihu učinila svým svědectvím. Moje svědectví nezahrnuje jen můj vlastní příběh, ale obsahuje důkazy, které mě na cestě přesvědčily.“

Barrová uvedla, že je ohledně budoucnost těchto problémů optimistická. „Srdcem křesťanství je vykoupení. Věříme ve vykoupení, protože věříme ve Spasitele, který byl vzkříšen. A ženy se nevzdaly. Vždy jsme pokračovaly v boji a v kázání.“

Zaznělo však i varování: „Nebezpečí, která se stala ve středověkém světě, jsou nebezpečím, kterým čelíme nyní, a z historie se můžeme mnohému naučit, pokud jí budeme věnovat pozornost.“

Podívejte se na celý webinář [zde](#).

JEFF BRUMLEY | 12. KVĚTNA 2021

[Baptist News Global](#)

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)